

* * *

יוסי גמזו נס שמתת תורה של סבא שרוליק

סבא שרוליק שמש כגבאי בית-הכנסת
בגטו, בימי השואה
ובתהום היאוש עוד קנה לשעת-הסדר
שפתע תביא ישועה.

וכשבא הצורר והצית את הגטו
הוא אץ והציל מן האש
כרך ספר תורה שסמל לו מין נטו
מול כל רצחנות הכובש.

לכן, מדי שנה, בכל שמתת תורה נוספת
אני בהקפות רוקד עם סבא שחובק
ביד אחת אותי ובשניה את אותו ספר
שנצח ישראל, כמו שמו של סבא, בו דבק.

* * *

זה היה כשהאש נהפכה כבר לאפר
כמו קצה הסכוי שם לחיות,
אבל סבא אמץ אל לבו את הספר
ורץ בין מטחי יריות.

וכשקליע רובה בו נורה בטווח
ננעץ הוא בגויל התורה
שהגנה על סבא ממות בטוח
ואת הקליע עצרה.

לכן, מדי שנה, בכל שמתת תורה נוספת
אני בהקפות רוקד עם סבא שחובק
ביד אחת אותי ובשניה את אותו ספר
שנצח ישראל, כמו שמו של סבא, בו דבק.

* * *

זה קרה בדיוק בשמתת תורתנו
כששוב לא נותרה שם שמחה,
אך הנס בו נצל סבא שרוליק — בינינו,
מאז מלבי לא נמחה.

ולמרות שאני בעיניו אפיקורס
אני כאן מודה כמו כלם

שְׁלֵמֵרוֹת כָּל הַהוֹר שֶׁל כְּפִירָה וּבִקְרָת
יִשְׁנֶם עוֹד נְסִים בְּעוֹלָם...

לֵכֵן, מִיֵּי שָׁנָה, בְּכֹל שְׁמִיחַת תּוֹרָה נוֹסֶפֶת
אֲנִי בְּהַקְפּוֹת רוֹקֵד עִם סִבָּא שְׁחוֹבֵק
בְּיָד אַחַת אוֹתִי וּבְשֵׁנִיָּה אֶת אוֹתוֹ סִפֵּר
שֶׁנֶּצַח יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁמוֹ שֶׁל סִבָּא, בּוֹ דְבִק.